

Mübariz MƏMİŞOĞLU

Dəmir yumruq yerindədir

(“Çıxın Kirs dağına, üç tonqal çatın”
poemasından)

Bilən bilir, bilməyən də biləcək,
Dəmir yumruq yerindədir.
Əvvəl-axır doğru yola gələcək,
Dəmir yumruq yerindədir.

Söyləyirəm, işin bilən çaşmasın,
Yerli-yersiz öz həddini aşmasın.
Qırx dörd günlük savaş verib açmasın,
Dəmir yumruq yerindədir.

Könlü istər, hər dəm açıq bu meydan,
Dərsin alıb, alacaq da çox şeytan.
İstər haydan, istər gələ lap huydan,
Dəmir yumruq yerindədir.

Qüdrətini dağdan, daşdan alıbdı,
Ödülünü bəri başdan alıbdı.
Tabın yaydan, qarlı qışdan alıbdı,
Dəmir yumruq yerindədir.

Hər birində Murovdağın çəkisi,
Bərəsində şikar seçir nakəsi.
Nə bəlkəsi, nə amma, nə səkisi,
Dəmir yumruq yerindədir.

Öz başından bezən varsa, buyursun,
Haqq yolundan təzan varsa, buyursun.
Ağlında qəlp düzən varsa, buyursun,-
Dəmir yumruq yerindədir.

Gəlməyi tək, dönməyi də az çəkər,
Yandıqı tək, sönməyi də az çəkər.
Qədərincə ağlı "dadar" bal-şəkər,
Dəmir yumruq yerindədir.

Sal qayanın, sıldırımın bənzəri,
Yanar odun, ildırımın bənzəri,
Üzərində haqqın altun nəzəri,
Dəmir yumruq yerindədir.

Həm boşalan, həm də dolan bulud tək,
Başı göydə, kökü yerdə palıd tək,
Oddan, sudan mayalanan polad tək,
Dəmir yumruq yerindədir.

Lap binadan əməli haqq əməli,
Dağ da, daş da qalxıb bunu deməli.
Haqqın təki, ədalətin təməli,
Dəmir yumruq yerindədir.

Öz yerində səliqəsi, sahmanı,
Xoş məramla gələn olar mehmanı.
Arxasında dağdan ağır rəhmanı,
Dəmir yumruq yerindədir.

Özəyində ana yerin nüvəsi,
Qollarında ümmanların qüvvəsi.
Atropatın, Cavanşirin nəvəsi,
Dəmir yumruq yerindədir.

İstəsə bərk, istəsə də mum kimi,
Müxənnətin ömrün edər şum kimi.
Arat yerə basdırılan tum kimi,
Dəmir yumruq yerindədir.

Haqqın şahı, ədalətin vəziri,
Doğruluğun, dürüstlüyün naziri.
Bu ellərin qurbanlığı, nəziri,
Dəmir yumruq yerindədir.

Məmişoğlu, həqiqətin qalası,
Olumların ölümlərdən xilas,
Mütləq haqqın yenilməyən balası,
Dəmir yumruq yerindədir.
Mərhəmətin, insanlığın cilası,
Dəmir yumruq yerindədir.
Dəmir yumruq yerindədir!

Güllərə xitab

(“Kosmik düşüncələr” silsiləsindən)

A güllər, çiçəklər, gəlin baş-başa,
Oturaq, səmimi bir söhbət edək.
Dönək bir rəfiqə, dost, sirdaşa,
Cənnət Qarabağa bir qonaq gedək.

Orada çalışan insanlar ilə,
Mehriban danışaq, xoş ülfət edək.
Sonra da ürəklə tutaq əl-ələ,
Ulduzlar elin bir ziyarət edək.

Qataq cərgəmizə qaranquşları,
Kəkliyi, turacı, qumrunu belə.

Bülbülü, tərlanı,-bütün quşları,
Möhtəşəm bir dostluq gəlsin hasilə.

Dağlar da, çaylar da qoşulsun bizə,
Günə salam verək, ayı yad edək.
Yolda buludlarla gələk üz-üzə,
Bir yerdə onun da könlün şad edək.

Söyləyək, gəlmişik odlar yurdundan,
Mehriban-mehriban danışaq, duraq.
Tanışlıq bitincə onun ardından,
Göylərin qoynunda toy-büsat quraq.

Günəşi məclisə edib toybəyi,
Hər yanar ulduzu bir fərraş edək.
Uzaq kometlərə verib dəstəyi,
Onu da bu eşqə əməldəş edək.

Toplayıb bir yerə meteoritləri,
Tozlu buludlardan adlayaq, keçək.
Göydəki hər kəsə verib fitləri,
Yeri nə ayıraq, nə göydən seçək.

Baş çəkək hər yerdə planetlərə,
Hər kəsin özündən əhvalı soraq.
Adlayaq min irmaq, keçək min dərə,
Əlçatmaz, ünyetməz yerlərə varaq.

Dənizlər, çöllər də bizimlə getsin,
Heç kəsin ayağı dəyməyən yerə.
Əlimiz hər yərə, hər yərə yetsin,
Göylər başdan-başa olsun mənzərə.

Göyə də yepyeni bir həyat verək,
Çəkilsin qınına kosmik soyuqlar.
Göylər gülşənindən ulduzlar dəyək,
Təxsin yelkəninə yerdə qayıqlar.

Yaddan çıxarmayaq qağayıları,
Onların da göydə payların tutaq.
Arktika düzündə ağ ayıları,
Ayın soyuq olan üzünə qataq.

İsmaric yollayaq hər bir baliğa,
O da yuxusuna qoy, haram qatsın.
Adının oxşarı ulu Xəliqə,
Dəstəkçi biz olaq, əlləri çatsın.

Ceyranlar, cüyürlər mələşib dursun,
Biz ordan yerlərə gəlmərik deyə.
Ağ gölü, Göy gölün boynunu bursun,
Əllərin bizlərdən qırdılar niyə.

Sevinsin, qoy, şeytan şırtığın vursun,
Yer üzü bəşərsiz qalıbdır deyə.
Könlü gələn vəcdədən yesin, qudursun,
Şər ilə bir gəlsin, qoy, ortağ rəyə.

Arada şərait yaradın mənə,
Göylərin şərqisin göylərdə yazın.
Şəfəqdən, ziyadan batım çiskinə,
Kosmik boşluqlarda yolumu azım.

Darıxsın mənimçün mehriban sonam,
Ulduzlar yanından onu eşidim.
Yadıma təzədən, qoy, düşsün anam,
Göylərdə artırım eşqin çeşidin.

Məhsəti səslənsin: - ata, ay ata,
Düz günün yanından hay verim ona.
Dönüm bir mayağa mən kainata,
Qayıdım qız balam duran limana.

Atam da dayansın mənə üz-üzə,
Önündə diz çöküm, ona baş əyim.
Möcüzə baş versin, qeyri möcüzə,
Alım öz işimə göylərin rəyin.

Anamız yer üçün darıxım orda,
Təvəqqə eləyim geri qayıdaq.
Beləcə baş-başa sizlə baharda,
Uyğudan əlçatmaz göyü oyadaq.

Əlvida eləyib ayrılacaq göydən,
Könlünüz can atan yasəmən yerə.
Əl-ələ, baş-başa min qızıl rəydən,
Ödül də, ənəm də əlaq min kərə.

... A güllər, çiçəklər, gəlin baş-başa,
Qızıldan qiymətli böyük iş görək.
Göylər gülşəninin seyrinə çıxacaq -
Çevrilib baş-başa bir əməldaşa,
Azadlıq eşqinə salamlar verək.
Bir böyük ürəklə əllərin sıxaq,
Zülmün, istibdadın tifağın yıxaq.

A güllər, çiçəklər gəlin baş-başa,
Bal kimi şipşirin söhbətlər edək.
Dönək bir həmrəyə, bir əməldaşa,
Sülhü, barışığı ziyarət edək!

Bir daha şərait yaradın mənə,
Sevgimin nəğməsin göydə yaradım.
Canımdan can verim ana Vətənə,
Həkk edim göylərə yurdumun adını!

Ağcabədi şəhəri.